

Aftonbladet: Du gamla, du fula

Nyss hemkommen från den roliga Storsjöyan i Östersund konstaterar jag att vi rullat några tusen kilometer genom Sverige i sommar. Mil efter mil av skog, sjö och kurviga landsvägar.

Det är sånt som tyska turister ligger och fantiserar om på vintrarna. Vi såg det mer som en mardröm.

En estetisk gastkramning från norr till söder. Vårt avlånga land ser helt enkelt för jävligt ut. Luggslitet, trasigt och ovårdat.

Om Sverige vore en människa skulle den tvångsomhändertas, badas, rakas, pudras och kläs i nytvättade och strukna kläder.

Gud var inspirerad när han skapade Sverige. Många länder är enformiga, men Sverige är rikt på naturlig skönhet. Från de böljande slätterna till de mäktiga fjällen.

Ändå har vi misslyckats med att förvalta landets ursprungliga snygghet. Andra länder anstränger sig för att vårda sina landskap och hålla sin landsbygd i skick. Vi har kapitulerat.

Alla ni som åkt bil i sommar har sett samma sak:

Förbuskningen – man anar att det finns fantastiska vyer, men ser dem inte för alla träd och buskar som tillåts växa okontrollerat. Öppna landskap orkar Sverige bara sjunga om. Vi körde runt Storsjön men såg den knappt.

Förfulningen – när skönheten kom till byn fick hon smisk med käppen. Av människor som bygger altaner på fyllan, glömmer en traktor och låter trasiga saker ligga där dom föll. Vi såg Sveg och mådde dåligt.

Förfallet – det finns ingen lust och ambition att hålla ordning på torpet. Den svenska landsbygden är en kavalkad av rostiga bilvrak, kollapsade lador och skrattretande fula skyltar. Vi åkte genom Dalsland med förbundna ögon.

Stora delar av det svenska inlandet ser ut som någon av Lars Tunbjörks mest tragiska bilder. Jag förstår mycket väl att förfallet har ekonomiska orsaker.

Man kan inte förvänta sig att sjukskrivna och förtidspensionärer ska driva utvecklingsbolag i utmärglade kommuner.

Men det är nog åtskilliga turister som blivit besvikna över hur Sverige bilden ser ut i verkligheten.

Och därmed borde detta vara en nationell fråga. Vi behöver estetisk nödhjälp. Vi behöver stadsarkitekter med vilja av stål.

Vi behöver stilpolis som säger nej.

Nej, du får inte måla huset lila.

Nej, du får inte ha ett bilvrak i trädgården.

Nej, du får inte tillverka skylten själv. Du kan ju inte ens stava.

Kort sagt: Sverige behöver en extreme make over.

[Anders Westgårdh](#)